

ZÜLFİKAR

Can kaynadı bir kere Zülfikar
Ansızın bir sûret açtılar; kaçınıcı imtihan
Bir harf okurmuş ömrümce gezdirdiğim şimşek
Söze düşen bağırarak çıkamaz

Melekler kapılara kapanıp ağılardı bizimle
Tebessümle devrilirdi cümle küffar kaleler
Rahleden çıkan ok; her rüyanın köşesinden akardı kırat
Öğrettin bize; gül başında şahlanmak

İşittik ki o kara gözlerin aynasından
Sonsuz Nur'a bir eldivan çıkılırmış
Günler mahcup boynumda hıçkırıp
Geceler secdeye kanatlanırmış